Tekst: Liesbeth ten Hallers

Benijd door stedelingen kennen bezitters van een royale tuin in het buitengebied soms ook minpuntjes, zoals gulzige konijnen. Al bieden 's winters kaalgevreten plekken wel dé opening voor aanschaf van reeds lang begeerde borderplanten! Of zijn we, na allergische reacties op de bloei van hazelaar, els en berk of wat dan ook, nu echt voorjaarsmoe? Konijnenvraat beu?

Liesbeth ten Hallers

Vuurwerkplant (Dictamnus albus): konijnonvriendelijke nectarplant.

In de ban van konijnen

Middeltjes Wolven- en leeuwenpoep, latexsmeersel, spiraaltje om de boomstam zijn kortere of langere tijd konijnwerende middelen. Takjes, ingesmeerd met een mengsel van lijnolie en zwavelpoeder, lijken ze op een afstand te houden. Bittere, zure, stinkende, stekelige, harige maar o zo vlindervriendelijke tuinplanten worden, als het even kan, gemeden. Maar honger maakt rauwe bonen zoet en de voorkeur kan per plek en jaargetij verschillen. Pas geplante gewassen zijn nog niet vastgeworteld en liggen losgewoeld boven de grond. Gaas, helaas, is de ultieme remedie, (wel 40 cm diep ingraven) want een totaal 'rabbitproof' vlinderplantensortiment bestaat niet.

Pro-rups, anti-konijn Onsmakelijk lijken konijnen de volgende, houtige gewassen te vinden, die we als waardplant voor dag- of ook nachtvlinders kunnen inzetten: de vuilboom of sporkehout (*Rhamnus frangula*) voor de wat zuurdere gronden en de wegedoorn (*Rhamnus catharticus*) voor een kalkrijker situatie. Planten met een opmerkelijke geur zoals Ribes (*R. sanguineum*) en zwarte bes (*Ribes nigrum*), de gewone en de witte balsempopulieren (*Populus balsamifera* en *P. trichocarpa*) en citroenkruid (*Artemisia abrotanum*) zijn evenmin in trek. Waard- én nectarplant is de penetrant ruikende vlier, die konijnen liever overslaan. De bittere wilg (*Salix purpurea*), een struik met klein, blauwgroen blad en fijne, dichte vertakking, vormt een elegante tuinheester. De katjes zijn onbeduidend klein, waarom ik liever voor de bandwilg (*Salix 'Sekka'*) kies. Maar hiervan schillen konijnen de bast gretig af, net als van fruitbomen, rozen, meidoorns. Leg dan snoeihout hiervan neer, als afleidingsmanoeuvre.

Nectarplanten Niet aantrekkelijk vinden de knagers min of meer nectarrijke (half)heestertjes als Ceanothus, lavendel, gamandersoorten (*Teucrium spec.*), laurierkers (*Prunus laurocerasus*), rotsschildzaad (*Alyssum saxatile*), peperboompje (*Daphne mezereum*), Spiraea, zonneroosje (*Helianthemum*) en scheefkelk (*Iberis sempervirens*).
Ook onder de kruidachtige nectarplanten vinden we soorten, waarvan sommige pas in strenge winters tot noodrantsoen dienen: een duizendbladsoort (*Achillea tomentosa*), de zwaar giftige monnikskapsoorten (*Aconitum spec.*), Aubrieta, Bergenia, steentijm (*Calamintha*), Centranthus, zilverkaars (*Cimicifuga*), dahlia, kogeldistel (*Echinops*), wilgenroosje (*Epilobium*), kruisdistel (*Eryngium*), koninginnenkruid (*Eupatorium*), alant (*Inula*), Ligularia, wederik (*Lysimachia clethroides*), nachtschone (*Mirabilis jalapa*), Monarda, munt, wilde marjolein, bonenkruid (*Satureja spec.*) Nepeta, brunel (*Prunella*), muurpeper (*Sedum acre*, maar ik zie hemelsleutel, *Sedum spectabile*, weer wel in de vernieling liggen), lamsoor (*Limonium*), vaste Lathyrus, uiensoorten (*Alliums*), maagdenpalm (*Vinca*), Veronicasoorten.

Nieuwe kansen.... Bovenstaande opsomming biedt enig houvast, maar geen garantie voor een konijnvrije border. Profiteer nu snel van de opengevallen plekken! U hoeft niet meer, zoals Engelse boeren plachten te doen, met blote billen in de aarde te landen om het juiste zaaitijdstip vast te stellen. De Nectargodin heeft haar winterverblijf allang de rug toe gekeerd. Op de knieën dus voor haar! De grond is uitnodigend warm.

Bronnen: mijn Wilde Weelde-collega's (www.wildeweelde.nl.): Caroline Pluvier, Anneke Rodenburg, Lilian Verhaak, Henk Jan de Looff, waarvoor mijn dank.
Meer konijnonvriendelijke nectarplanten vindt u in het katern op blz. 26.